

SỐ 533

KINH BỒ-TÁT SINH ĐỊA

*Hán dịch: Đồi Đông Ngô, Cư sĩ Chi Khiêm,
người nước Nguyệt Chi.*

Nghe như vậy:

Một thời, Phật cùng với năm trăm vị Tỳ-kheo nghỉ bên gốc cây Ni-câu-loại, ở tinh xá dòng họ Thích, thuộc nước Ca-duy-la-vệ.

Lúc ấy, trong thành có con của trưởng giả dòng họ Thích, tên là Sai-ma-kiệt đi đến chỗ Phật, đánh lễ xong, ngồi qua một bên, chấp tay thưa:

–Bạch Phật! Bồ-tát thực hành hạnh gì để mau đắc đạo Chánh giác Vô thượng, đầy đủ ba mươi hai tướng tốt, đi từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, đến khi qua đời, tâm ý không loạn, không đọa vào tám chỗ nạn khổ, thường biết việc quá khứ, vị lai, thành tựu các pháp, tròn đầy mọi việc, biết rõ tất cả pháp không có chỗ chướng ngại, tin hiểu hạnh thông, chứng đắc pháp Nhẫn vô sinh, luôn một lòng mong cầu làm Sa-môn, chưa từng phạm giới, không ham thích chỗ ở?

Phật nói:

–Lành thay! Sai-ma-kiệt! Con đã hỏi hạnh của Bồ-tát. Hạnh Bồ-tát lấy nhẫn nhục làm gốc. Nhờ sức nhẫn, nên mau được thành Phật, nhẫn có bốn việc. Bốn việc đó là:

1. Nếu bị người chửi mắng thì im lặng không trả lời.
2. Nếu bị người đánh đập thì lãnh chịu mà không đánh lại.
3. Nếu bị người sân giận thì hướng lòng lành về người ấy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

4. Nếu bị người khinh chê hủy báng thì đừng nhớ nghĩ đến điều xấu ác đó.

Khi ấy, Phật nói tụng:

*Đánh chửi mà không sân
Khinh chê cũng không hận
Bồ-tát nhẫn như vậy
Tu học tất sẽ đạt.
Cẩn thận, không coi thường
Tâm ý chưa từng đoạn
Không phạm, không làm ác
Như vậy mau thành Phật.
Bồ-tát thường hành nhẫn
Hết lòng hành đại Từ
Cho nên được thành Phật
Được ba hai tướng tốt.
Làm theo việc người ác
Thường vui thích đánh đập
Tâm oán hại mọi người
Nóng nảy, ưa sân giận.
Gieo dẫu vào lưới mê
Trọn không gần Bồ-tát
Ngu vì tham quá độ
Ngang ngược không kính lễ.
Không hiếu thuận mẹ cha
Nên chịu khổ địa ngục
Muốn mau được thành Phật
Nên tu tập giới đức
Theo lời thầy lành dạy
Tâm bình đẳng cho người.*

Lại có bốn việc thực hành để mau được thành Phật.

Bốn việc đó là:

1. Ưa thích kinh điển và đạo Bồ-tát, hết lòng bảo vệ chánh pháp, dạy bảo mọi người.
2. Xa lìa người nữ không cùng làm việc với họ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

3. Thường vui thích làm việc bố thí cho Sa-môn, Phạm chí.

4. Không ngủ nghỉ trái giờ giấc, tu tập hạnh không.

Lúc này, Phật nói tụng:

*Người thích hạnh Sa-môn
Siêng bảo vệ chánh pháp
Ưu pháp, không rời thầy
Người như vậy khó có.
Học rộng, cầu Phật đạo
Nghe nhiều, giáo hóa khắp
Thích cho, không tính toán
Do đó mau thành Phật.
Không nên gần, người nữ
Tổn đức, loạn thế gian
Làm các việc ham muốn
Không thể gần Bồ-tát.
Vì thế, người thanh cao
Thường phòng xa nữ sắc
Tịnh tu Bồ-tát đạo
Thương xót giúp quần sinh.*

Lúc đó, Sai-ma-kiệt liền tháo châu báu chuỗi ngọc trên người ra, tung rải dâng lên Phật, oai thần của Phật làm cho châu báu ấy lơ lửng giữa hư không và hóa thành lọng báu, từ trong đó có năm trăm người biến hóa đi ra, cũng tháo châu báu trên thân ra, tung rải dâng lên Phật và cất tiếng thưa:

–Chúng con nguyện phát tâm Bồ-đề Vô thượng.

Thấy các người biến hóa, Sai-ma-kiệt hớn hở vui mừng, thưa hỏi Phật:

–Những người biến hóa này từ cõi trời đến hay từ khắp bốn phương đến?

Phật bảo:

–Những người này không từ mười phương đến.

Cũng chẳng phải trời, cũng chẳng phải rồng, cũng chẳng phải thần, chẳng phải người.

Cũng chẳng phải địa, thủy, hỏa, phong, không.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chẳng phải sắc, thọ, tưởng, hành, thức.
Cũng chẳng phải ý, chẳng phải tâm.
Chẳng phải làm.
Chẳng phải qua, chẳng phải lại.
Cũng chẳng phải đời này, chẳng phải đời sau.
Cũng chẳng phải sinh tử.

Những người này, gọi là người biến hóa, không từ đâu sinh đến, gọi là không, như bóng hiện trong gương, không lấy, không bỏ, không do đâu đến, không nắm bắt, không ngã, không nhân, không thọ mạng, không thức.

Người nam, người nữ nào hiểu biết các pháp như là mộng ảo, không có thức, nghe điều này mà tin và thực hành theo thì đó là con Phật. Đẩy lùi bóng tối, đem lại ánh sáng cho thế gian, làm cho quân ma hàng phục, thành tựu đức lớn, đó là Sa-môn, Phạm chí, là bậc Đại Bồ-tát thanh tịnh, là người không do đâu sinh, đã được truyền thọ, là bậc Vô thượng, không thoái chuyển. Tin ưa pháp này thì được như vậy.

Phật bảo Sai-ma-kiệt:

–Người nào nghe kinh này mà kinh ngạc, chê bai cười cợt thì nên biết đó chẳng phải là Sa-môn, Phạm chí. Đó là bọn ngoại đạo, buông thả, theo thầy xấu ác, không trở lại được đường lành, bị che mờ, mắt không còn sáng, giả xưng là Bồ-tát. Đó là bọn người lừa dối chuyên gây xung đột.

Bấy giờ, ma ác đến hỏi Phật:

–Có bao nhiêu người tin pháp này?

Phật bảo:

–Có bốn trăm ức trời, người trong cõi Dục đều được pháp Nhẫn vô sinh.

Khi ấy, Sai-ma-kiệt đạt được pháp Nhẫn vô sinh, năm trăm Tỳ-kheo, năm trăm thiện nam và hai mươi lăm nữ đều được quả vị bất thoái chuyển. Hết tuổi thọ, sẽ được sinh lên cõi Tây phương thanh tịnh, có vô lượng chư Phật, luôn bảo vệ vô số pháp Phật, giáo hóa tất cả mọi người khiến họ đều được bất thoái chuyển. Như vậy, trải qua vô số kiếp ở cõi này rồi mới làm Phật.

Nghe Phật dạy, ma bước đi chầm chậm đến thưa Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Đời sau có thể không cần nói lại pháp này.

Hiền giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì? Phụng trì như thế nào?

Phật bảo Hiền giả A-nan:

–Kinh này tên là BỒ-tát Sinh Địa do Sai-ma-kiệt hỏi. Hãy nên gìn giữ tu hành. Trăm kiếp thực hành, năm độ sẽ hoàn hảo, dù không có đại trí, không có BỒ-tát dẫn dắt, không bằng đọc tụng kinh này và thuyết giảng khắp cho mọi người.

Khi ấy, Phật nói tụng:

*Nếu đã tin học kinh Sinh Địa
Công đức ấy thật không thể lường
Tự mình vượt khỏi ba đường ác
Chắc chắn thọ hưởng phước đời sau.*

Đức Phật giảng nói kệ xong, Sai-ma-kiệt và bốn chúng đệ tử, các Trời, Rồng, Thần đều vui vẻ lãnh nhận.

